

1. Că bi-ne es - te miel lui Chris-tos a fi Și'n mâ-na pă-sto-ru - lui a tră - i. Mai bu-nă par-te ori-un-de nu a-flăm. De-cât ca și când Dom - nu-lui ur - măm. Că ce Dom-nul no-ua ne'a da, A - ici în lu-me noi n'am pu - tut că - pă - ta.

2. La El aflăm mai plăcută pășune, Dar și un izvor cu toate bune,
Nici unul care pe El nu-L slujește, Viața vecinică nu găsește.
Că El e care noi simțim Și numai prin El putem să ne mântuim.

3. Când un miel e în mâna păstorului, Vrășmașul de'ar răcni asupra lui,
Răpitorul nu-i poate face nimic, Căci cu El e Cel Atotputernic.
El până-n veac nu va pieri, De rău, și de moarte fără frică va fi.

4. Cine vrea viață, și zile bune Acelui Păstor să se supună
Ori cu ce în lume amărât va fi, El cu hrana cerească l-a'ndulci.
Nu i-a lipsi, nici un bine, Numai când de acela Păstor se ține.

5. Și asta nu-i destulă bucurie, Pe lângă veacul cari va să fie,
Acolo Păstorul va paște, pe-ai Lui, Unde-i râu cu apa cristalului
Atunci luminat am privi, Cum de frumos, e un miel lui Christos a fi.